

TA BIẾT TÌM ĐÂU MỘT TÂM LÒNG?

(Tự Truyện 31)

Thứ Tư ngày 14/2/1996 (26 Tết)

Đã 26 Tết mà căn nhà lạnh lẽo, chẳng mang chút nào mùa Xuân ấm áp. Mẹ tôi buồn vì cảnh đời tôi lại thêm một lần trắc trở; tôi còn héo lòng hơn khi không thể giấu được Mẹ những hiện trạng đang xảy ra trong gia đình. Rõ tôi là đứa con bất hiếu, nhưng cũng chẳng biết làm cách nào để cứu vãn tình thế cho mẹ tôi vui, ít ra trong những ngày đầu Xuân.

Trong tôi biết rõ một điều, dầu còn thương TNH nhưng *"cái hạnh phúc tưởng rằng có" trong 8 năm qua đã hoàn toàn biến mất ngay trên chính cuộc sống mà những đổ vỡ đã không thể nào còn cơ hàn gấn.*

Quả thật tôi vô cùng sợ hãi khi hình dung gia đình này sẽ phải rơi vào tình trạng giống như nhiều gia đình trên xứ Mỹ: *"Vợ ngoại tình đàng vợ, chồng ngoại tình đàng chồng, con cái không ai chăm dạy trở nên hư hỏng".*

Tôi biết TNH sẽ *"tiếp tục ngoại tình"* như từng tuyên bố.

Nhưng còn tôi thì ***không bao giờ làm được như nhiều phụ nữ, trả thù chồng bằng cách cũng hành xử như chồng.*** Và như thế, ***cái giá đau khổ đánh đổi cho sự đàng hoàng của tôi sẽ càng thêm dữ dội.***

Trí óc buổi sáng sao chỉ nghĩ đến điều tự sát. Một sự trốn chạy cuộc đời hữu hiệu nhất. Thà rằng nhìn trong lá số tử vi, biết chắc rằng cái nợ vợ chồng đã dứt, TNH sẽ bỏ đi không bao giờ về nữa, ***có lẽ tôi ít khổ hơn!***

Đàng này...

Tôi nghĩ đến một chuyến đi xa vài ngày để giải khuây đầu óc, nhưng rồi cũng chẳng biết đi đâu?

Òi giá đừng có Âu Cơ và mẹ già, có lẽ tôi biết mình sẽ phải làm gì.

.....

(TTBG tự ý bỏ 6 dòng 19 năm sau đọc lại đoạn này, bởi thấy tư tưởng mình ngày đó hoàn toàn KHÔNG ĐÚNG như hiện tình thực tế đã trải suốt 19 năm qua.)

.....